

gøre, hvorvidt en losseplads indeholder kemikaliefald.

Ifølge den gældende lov er kommunalbestyrelsen tilsynsmyndighed for et depot, indtil amtsrådet iværksætter undersøgelser af depotet.

Fra dette tidspunkt overgår tilsynet til amtsrådet. Reglerne om tilsyn foreslås forenklet, således at amtsrådet altid er tilsynsmyndighed for registrerede affaldsdepoter.

Det foreslås endvidere, som en yderligere forenkling, at driften af afværgeforanstaltninger overgår fra kommunerne til amtskommunerne. Begrundelsen herfor er blandt andet, at det har vist sig at være uforholdsmæssigt omkostningsfuldt for de enkelte kommuner at tilegne sig den viden, som er nødvendig for at drive de store afværgeforanstaltninger. Denne ekspertise findes allerede i amtsrådene, eftersom amterne efter den gældende depotlov etablerer og indkører afværgeforanstaltninger. Det forekommer således fornuftigt, at også driften af afværgeforanstaltninger bliver en amtskommunal opgave. Det forekommer ligeledes fornuftigt, at amtsrådet i fortsættelse af sit tilsyn med gennemførelsen af afværgeforanstaltningen, nu også fører tilsyn med driften heraf.

Problemerne på depotområdet er af ganske voldsomt omfang og medfører behov for betydelige udgifter i en lang årrække fremover. Det er derfor vigtigt, at der fra politisk side foretages en håndfast prioritering af indsatsen for at sikre den bedste anvendelse af midlerne. Der må tilrettelægges en langsigtet strategi, hvorefter der først ryddes op på de farligste depoter, og pludselig kortsigtede tiltag må undgås.

Det væsentligste hensyn ved prioriteringen er beskyttelsen af anvendelige grundvandsressourcer. Miljøbeskyttelseslovgivningen, der bl.a. indeholder forbud mod forurening af grundvand, er i øvrigt baseret på en målsætning, der også fremgår af EØF-direktiv nr. 80/68 af 17. december 1979, som i hovedtræk indebærer, at grundvandsressourcer ikke afskrives.

Formålet med målsætningen er nu og i fremtiden

- at sikre befolkning, landbrug og industri tilstrækkeligt og kvalitetsmæssigt tilfredsstillende vand, og
- at have det nødvendige grundlag for at sikre en tilfredsstillende recipientkvalitet.

Forureningen fra et affaldsdepot vil, som følge af det hydrologiske kredsløb, ud over en grundvandsforurening, kunne udvikle sig til en mere eller mindre alvorlig recipientforurening. Jo længere tid der går, før der foretages en oprydning, jo mere omfattende vil forureningen være, og jo større vil oprydningsomkostningerne være.

For at sikre borgerne størst muligt kendskab til depoterne foreslås det, at amtsrådet giver meddelelse til ejeren, når et depot registreres på en ejendom, og for-

anlediger, at oplysningerne om depotet tinglyses på ejendommen.

Kemikalieaffaldsdepotloven indeholder ikke i sin nuværende form forskrifter for, hvornår et depot kan afmeldes fra registreringen som depot. Det foreslås, at der indføres regler om, at et depot kan afmeldes, når forureningen er bragt til ophør.

Herudover foreslås regler, der medfører, at et depot kan frigives til en bestemt anvendelse, hvis anvendelsen ikke medfører fare for mennesker eller for miljø. Hvis en mindre omfattende foranstaltning på et depot kan gøre ejendommen anvendelig til et formål, som ikke indebærer en risiko for mennesker eller miljø, selvom forureningen fra depotet ikke er fjernet helt, er der ingen grund til at kræve, at forureningen er ophørt. Bestemmelsen er et udtryk for det almindelige forvaltningsretlige princip om, at der ikke skal foretages større indgreb, end hensynet til mennesker og miljø tilsiger.

Den hidtidige administration af loven har afdækket et behov for at kunne gribe ind, hvis der under et bygge- eller jordarbejde opdages et hidtil ukendt affaldsdepot eller en forurening af jorden. Hvis der er givet en byggetilladelse, har myndighederne i dag ikke mulighed for at standse et byggeri, hvis grunden viser sig at være foruren. Myndighederne kan gå i forhandling med bygherren og påpege risikoen for f. eks. indeklimaproblemer, men vælger bygherren på trods af advarslerne at fortsætte byggeriet, har myndighederne ingen indgrebsmuligheder.

Det foreslås derfor, at såfremt der under et bygge- eller jordarbejde konstateres et depot eller en forurening af jorden, skal arbejdet standses.

Bestemmelsen må antages at have en præventiv effekt, idet den vil tilskynde bygherren til i forbindelse med de bygningstekniske forundersøgelser, og inden selve byggeriet påbegyndes, at undersøge området for en eventuel forurening. Desuden vil en eventuel oprensning af byggegrunden kræve en større indsats, jo længere byggeriet er fremskredet.

Det råd, der ved den gældende lovs vedtagelse blev nedsat med repræsentanter for de kommunale organisationer og Københavns og Frederiksberg kommuner, foreslås nedlagt. Rådet har ydet et værdifuldt bidrag til fastlæggelsen af myndighedernes administration af loven, men da administrationen nu ligger i faste rammer, findes der ikke længere at være behov for rådet. For at sikre at der sker den bedst mulige overordnede prioritering af indsatsen på området, ned sættes et embedsmandsudvalg, jf. bemærkningerne nedenfor under pkt. 3 b.

Efter den gældende lov varetager Københavns og Frederiksberg kommuner de opgaver, som ved loven er henlagt til amtsrådene. I forbindelse med ophævel-